

شبه 2 آذر 1398 - 25 ربیع الاول 1441 - 23 نوامبر 2019

هم پیمان شدن حضرات آیات بهبهانی و طباطبایی به منظور نیل به مشروطه (1284 ش)



هم پیمان شدن حضرات آیات بهبهانی و طباطبایی به منظور نیل به مشروطه (1284 ش)، انتشار عکس موسیونوژ بلژیکی مدیر کل گمرک ایران با لباس روحانیت شیعه در مجلس لاهو و لعب، خشم مردم متدین و علما را برانگیخت. در این میان، کوبنده ترین و مؤثرترین اعتراض از جانب سید عبدالله بهبهانی، عالم بزرگ تهران، مشاهده شد. مظفرالدین شاه در پی اعتراضات سهمناک بهبهانی، نامه ای به او نوشت و به برآوردن خواسته های وی تعهد سپرد. اما با آرام شدن مردم و فروکش کردن هیجان های نخستین، اقدامی از سوی شاه قاجار در این باره صورت نگرفت و این بار، بهبهانی مصمم شد تا به همراهی دیگر علما، نهضت را شوری تازه ببخشد. براین اساس، مقصود خود را با علمای نامدار و بزرگ تهران در میان گذاشت که در این میان تنها سید محمد طباطبایی اظهار داشت که به خاطر مشروطه، حاضر است بهبهانی را همراهی کند. آیت الله بهبهانی نیز همکاری طباطبایی را مغتنم شمرد و دوم آذر 1284 ش به منزل طباطبایی رفت و پس از مذاکره، هم و پیمان و متفق شدند که در مبارزه علیه استبداد و ظلم حکومت تا رسیدن به هدف اصلی یعنی مشروطه، از یاری یکدیگر باز نایستند. این نشست که به پیمان "سیدین سندی" معروف شد، در تاریخ مشروطیت اهمیتی بس بزرگ یافت تا جایی که رشد نهضت مشروطه خواهی را به آن دو بزرگوار دانسته اند. بهبهانی شخصیتی بی باک، شجاع و سرسخت بود و طباطبایی، عالمی متقی، پاک دامن، آگاه به علوم زمان و اوضاع سیاسی جهان. در واقع، دو ویژگی ممتازی که هر رهبر برای پیروزی نهضت بدان نیازمند است، یعنی سازش ناپذیری و درایت، به وسیله اتحاد بهبهانی و طباطبایی حاصل شد و پیروزی های بعدی را ممکن ساخت تا به مشروطه دست یافت.

تشکیلات "کمیته دفاع ملی" در قم در جریان جنگ جهانی اول و پیشروی تا نواحی اطراف تهران و انحلال مجلس شورای ملی، پس از تجاوز ارتش روس به ایران در جریان جنگ جهانی اول و پیشروی تا نواحی اطراف تهران و انحلال مجلس شورای ملی، طبق هماهنگی به عمل آمده با احمد شاه قاجار، قرار بر این شد که شاه به طرف اصفهان حرکت کند و پایتخت به آن شهر منتقل شود. اما پس از مذاکرات بسیار با نمایندگان روس و انگلیس نظر احمدشاه تغییر کرد و به اطلاع دربار رسید که قوای روس به پایتخت حمله نخواهند کرد. در این حال، عده ای از نمایندگان مجلس، روحانیان بلند پایه و تجار تهران، پایتخت را به قصد قم ترک کردند و در قم، کمیته دفاع ملی را تأسیس نمودند. در این حال فرمان جهاد علیه روس از طرف علما صادر شد و هیئتی مامور تدارک اسلحه گردید. در همین ایام، قوای جنگی روسیه، شهر ساوه را تصرف کرده، به سمت قم پیشروی کردند. اعضای کمیته دفاع ملی که قوای مهاجم را در پیش روی خود دیدند، به سرعت رهسپار اصفهان شدند و پس از چند روز توقف، به سمت کرمانشاه حرکت کردند. قوای روسیه نیز پس از تصرف ساوه، شهرهای قم و کاشان را اشغال کردند و برای مقابله با کمیته راهی کرمانشاه شدند. این کمیته در کرمانشاه، دولت موقتی تشکیل داد و به جنگ روس ها رفت. پس از چندین درگیری بین قوای روس و انگلیس با کمیته دفاع ملی، این کمیته مجبور شد جای خود را تغییر دهد و مدتی در قصر شیرین و موصل در عراق اقامت نموده، سرانجام به استانبول رفتند. این کمیته و دولت موقت در اردیبهشت سال بعد با نامی دیگر اعلام موجودیت کرد، اما سرانجام پس از پایان جنگ منحل شد.

حجت فقیه بزرگ شیعه "سید مرتضی، علم الهدی" شاگرد معارف شیخ مفید (436 ق)، در رجب سال 355 ق در بغداد به سیدمرتضی علم الهدی که نسب وی با پنج واسطه به امام هفتم (ع) می رسد، در رجب سال 355 ق در بغداد به دنیا آمد. وی که با رؤیای صادقه می شناسد، به مکتب درس آن شیخ بزرگوار راه یافته بود، به همراه برادرش سیدرضی، خوشه چین معرفت استاد گردید. از جمله استادان وی می توان از ابومحمد تلعبری، شیخ صدوق، حسین بن علی بن بابویه برادر شیخ صدوق و... نام برد. همچنین شیخ طوسی، ابوالصلاح حلبی، قاضی ابن براج طرابلسی، سید تقی رازی و شیخ مفید ثانی و... از شاگردان وی می باشند. از جمله ویژگی های حوزه های علمی وی این که، همه گونه افراد با هر عقیده ای می توانستند در محضر او حضور یابند و از علوم مختلفی که وی تدریس می کرد استفاده نمایند. همچنین او اولین کسی است که خانه های را دارالعلم قرار داد و برای مباحثه و مناظره آماده کرد و کتابخانه ای وی دارای هشتاد هزار جلد کتاب بوده است. تالیفات فراوان سید مرتضی را بیش از 85 اثر شمرده اند و بر اثر کوشش فراوان در نشر احکام و علوم اسلامی، وی را مجدّد مکتب و احیاگر دین و رونق بخش معارف الهی در قرن چهارم هجری دانسته اند. سید مرتضی سرانجام پس از عمری پر بار و انجام کارهایی بزرگ و ارزنده در روز یکشنبه 25 ربیع الاول 436 ق در سن هشتاد سالگی به جوار حق شتافت و از بغداد به کربلا منتقل گردید و در حرم حضرت سیدالشهداء به خاک سپرده شد.

د گذشت سلیم مودن زاده ملاح نامدار اردبیل، (1395 ش)، صدای خوب در سلیم مودن زاده اردبیلی در سال 1315 خورشیدی در محله تازه شهر اردبیل چشم بر جهان گشود. صدای خوب در خانواده وی موروثی بوده و 'شیخ فرج اردبیلی' پدر بزرگ ؛ 'شیخ کریم' پدر استاد سلیم و تمام برادرانش به نام های شادروانان نعیم ؛ رحیم و داود مودن زاده اردبیلی از صدای بسیار خوب برخوردار بوده اند که همه آنان از این نعمت الهی

در راه ترویج مکتب اهل بیت (ع) به خصوص مناقب و مصائب چهارده معصوم (ع) و عزاداری های محرم بهره جسته اند. مرحوم سلیم مودن زاده اردبیلی که بیش از 60 سال از عمر خویش را صرف اجرای برنامه های نوحه خوانی و مداحی نموده بود.

از او حدود دو هزار و 500 عنوان نوار کاست و سی دی مربوط به برنامه های عزاداری و نوحه خوانی موجود هست. مرحوم مودن زاده می گفت که حنجره اش وقف حضرت سیدالشهداء (ع) است و درست نیست که از آن برای موارد دیگر استفاده نماید

اعجاب و توانایی بی وصف در اجرای برنامه های گوناگون مداحی ، نوحه خوانی ، مولود خوانی ، اذان و قرائت قرآن مجید از دوران نوجوانی وی را در ردیف یکی از مطرح ترین افراد در این رشته ها قرار داده است.

آن مرحوم بطور متوسط روزانه پنج ساعت از عمر خود را صرف مداحی کرده و بیش از دو هزار عنوان نوار کاست مربوط به برنامه های او از زمان پیدایش ضبط صوت تاکنون به زبان های عربی ، فارسی و آذری موجود است.

سلیم مودن زاده مداح اهل بیت صبح روز سه شنبه 2 آذر 95 در بیمارستان امام خمینی (ره) اردبیل به علت بیماری

قلبی ، درگذشت. از سوی مجمع عمومی سازمان ملل متحد (1974م) مسئله فلسطین در واقع از نخستین مسایلی است که در مجمع عمومی سازمان ملل متحد مطرح گردید. با این حال بسیاری از قطعنامه های سازمان ملل با در نظر گرفتن مطامع قدرت های بزرگ و صهیونیست ها صادر می گردید. دولت نژادپرست اسرائیل به استناد یکی از همین قطعنامه ها در 14 ماه مه 1948م اعلام موجودیت نمود. در این میان، مسئله فلسطین علی رزم تلاش های مستقیم و غیرمستقیم کشورهای چون امریکا و انگلستان، به واسطه مبارزات حق طلبانه مردم فلسطین همیشه به عنوان یکی از مسائل روز مطرح ماند. مظلومیت و آوارگی این ملت و از سوی دیگر ظلم و جنایات فراوان و وحشتناکی که سردمداران رژیم صهیونیستی در حق مردم فلسطین انجام می دادند باعث شد تا این مسئله در مجامع جهانی مطرح شود. در این راستا، کنفرانس سران عرب در نوامبر 1973م، سازمان آزادی بخش فلسطین را تنها نماینده قانونی مردم این منطقه دانست و در فوریه 1974م کنفرانس سران کشورهای اسلامی نیز آن را تأیید نمود. با این پیش زمینه ها در 23 نوامبر 1974م مجمع عمومی سازمان ملل در دو قطعنامه این مسئله را مورد توجه قرار داد و در آن ها اولاً به سازمان آزادی بخش فلسطین اجازه داد تا به عنوان عضو ناظر در جلسات این مجمع شرکت نماید و ثانیاً حقوق ملت فلسطین در بازگشت به میهن و برخورداری از حقوق ملی را به رسمیت شناخت. در این جلسات یاسر عرفات رئیس سازمان آزادی بخش فلسطین موسوم به ساف، سخنرانی نمود و ضمن آن به این نکته اشاره کرد که در يك دست سلاح و در دست دیگر زیتون آورده ام که نشانه صلح است، نگذارید این زیتون را زمین بگذارم. اقدام سازمان ملل باعث شد تا افکار عمومی با حقانیت و مظلومیت فلسطینیان و جنایات اسرائیل آشنا تر شوند. با این حال، حمایت دولت های بزرگ از اسرائیل و تداوم جنایات این رژیم و نیز سازشکاری برخی از سران عرب و رهبران فلسطین باعث شده است تا مساله فلسطین همچنان لاینحل باقی بماند، و مردم مسلمان فلسطین به مبارزه و انتفاضه روی آورند.